

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

73. An in feria V. habdomadae sanctae possint Sacerdotes Missam
priuatam dicere in aliquo Oratorio, etiam post dictam Missam solemnem?
Et alia curiosa circa celebrationem Missae huius diei, & Sabbathi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

tionem omittitur; sed an sit ex substantialibus, vel ad sacrificium conficiendum, vel ad integrum Missam ex ordinariis perficiendam. Hinc omittente scienter in Canone pauciora verba, aut preces; v.g. ab illis: *Nobis quoque peccatoribus*, vsq; ad: *per Christum Dominum nostrum*; vel aliquod ex duplici Memento cum clausula ei annexa, esset lethale, quia & in Canone, & semper dicuntur; non verò esset, si in eodem omitteretur id, quod in ordinariis Missis dici non solet, sed in singularibus festiuitatibus Paschatis, Ascensionis, Natiuitatis, Epiphaniæ, & c. v. g. id quod additur precibus; Hanc igitur; ac precibus; Communicantes. Sic Filiuc. 10. 1. r. 5. c. 5. & Diana p. 2. r. 14. ref. 59. Sicut nec iuxta hos DD. esset lethale omittere Gloria, & Credo, quia sine his integra Missa ex ordinariis dicitur; secus Epistolam, vel Euangelium, cum sine his non dicatur: nam sunt, vt cum Suario *disp. 88. sect. 3.* loquar, veluti membra principalia, & necessaria huius corporis heterogenei. Nec obstat prædictis Ecclesiæ antiqua consuetudo in legendis Prophetis, & dicendis sequentiis; à tempore nempe Nicolai Papæ, SS. Ambrosij, Augustini, & aliorum antiquorum, vt videtur licet apud Rodolphum *prop. 23.* Durand. *lib. 2. c. 11. & Trithem. lib. 4. c. 2. 2.* quia quantumvis vetustissima, sub mortali obligare non valet. Sic antiquissimus obtinuit mos, vt ab introitu Missa audiretur, & qui ab Euangelio audiret, nõ peccaret grauius diebus festis; sicut nec Sacerdos, qui Gloria, aut Credo, omitteret: ergo similiter, & c. Et hæc omnia pro sua firmata sententia docet Quintanad. *vbi sup.* Sed an probabiliter, iudicent alij? Non desera tamen adnotare, quod post hæc scripta inueni, Bordonum in *Consl. Regul. tom. 2. ref. 64. n. 33.* docere, omittentes ex industria sequentiã Defunctorum in eorum Missis in die 2. Nouemb. in die obitus, in Anniversariis, & c. peccare tantum venialiter; quæ opinio confirmat opinionem Quintanad. sed alij de hoc valde dubitant, tum quia illa omisso est quantitas notabilis, tum etiã quia versatur circa materiam grauem ab Ecclesia specialiter pro illis diebus assignatã, vnde prædictis opinionibus nõ assentior.

RESOL. LXXIII.

An in Feria V. Hebdomade Sanctæ possint Sacerdotes Missam priuatam dicere in aliquo Oratorio, etiam post dictam Missam solemnem?
Et aliqua curiosa circa celebrationem Missæ huius diei, & Sabbati Sancti inuenies in textu huius Resolutionis, maxime si in dictis diebus incidat Festum Annuntiationis, vel alterius Sancti solemnis. Ex p. 1. r. 1. 5. & Misc. 5. Ref. 32.

§. 1. **Q**uæro ante responsum huius dubij an in dicto die licitum sit celebrare? Et negatiue respondet nouissimè Andr. Saussay Doctor Parisin. in *Panoplia sacerdot. lib. 1. p. 2. c. 9. art. 2. §. 1.* vbi sic ait: S. Francisci fertur Epistola ad omnes Fratres suos, in qua iubet, etiamsi in suis Monasteriis plures Sacerdotes adsint, vnam celebrari Missam, adeo vt vnus sit qui celebret, cæteri communicent. Hanc Epistolã Ecksius in Enchiridio, vt S. Francisci genuinã, ait non agnoscit ab eius Ordinis professoribus, nec à se tamen reiciit: loqui enim auctorem, non de quolibet die, sed de Feria V. in Cœna Domini tantum, in qua scilicet Ecclesiæ Catholicæ vetus est consuetudo, vt in vnaquaq; Ecclesia, Missa solemnis, à solo qui præest sacerdote, celebretur, reliquis Sacerdotibus, si in ea plures sunt, sola communione vel assistentia (vt aiunt) contentis. Elicitur prius ille mos ex Ordine Romano, ante annos fermè 800. edito, vbi sub titulo de Cœna Dni, hæc habentur: *Fractis autem oblatis, communicent Pres-*

byteri primò, postea Diaconi, & cæteri omnes, & ita perficiatur Missa. Antea florebat Alcuinus, qui in libro quem conscripsit de diuinis officiis, ex veteri Ecclesiæ politia, cap. de Cœna Domini, expressè scribit: *Dum cantatur antiphona ad communionem, interim Cleri & omnem populum communicare.* Cui consonat liber Sacramentorum S. Gregorij, vbi expleta Chriftimatis consecratione, peractisq; mysterijs, hæc rubrica subiungitur: *Pontifex vadit ante altare, & communicat omnem populum in ordine suo.* Et verò hac die qua Chriftus Eucharistiæ Sacrificium instituit, solus ipse sacrificauit, cæteri omnes qui ei in mensa assidebant (quamuis tunc fuerint ab eo Sacerdotes ordinati) ipso portigente diuinum munus susceperunt. Ob reuerentiam igitur Chrifti solius hac die celebrantis, & suis manibus discipulos communicantis, conueniens esse nemo pius & prudens negauerit, vt ipsa die qualibet in Ecclesia, vnica liturgia celebretur ab vno, eoque primario Sacerdote, reliquis discipulorum instar adstantibus, & summa modestia & humilitate de eius manibus susipientibus corporis & sanguinis agni immolati (qui Pascha nostrum immolatus est) Sacramenta veniãda. Cæterum & huic fauet consilio id quod Marcus Francolin. in *lib. de horis Canonicis c. 30. n. 4.* narrat suo tempore accidisse: Scilicet, Cardinalem Sauellium Pontificis Vicarium in Vrbe, quibusdam Sacerdotibus Sacrificare volentibus in die Cœnæ Domini, prohibuisse ne ea die sacrificarent. Porro Parisiis contrarium morem vsurpari conspiciamus, & passim in Gallia, dicunt etiam in Hispania. At an procedat de facto, vel de iure, ipsi viderint qui faciunt. Excusari tamen censeo, ex tolerantia Episcopi, qui videt, nec prohibet. Huc vsque Saussay. Ideo Layman *lib. 5. r. 5. c. 4. n. 9.* & Azor. *tom. 1. lib. 10. c. 2. 4. 9. 5.* dicunt, talem consuetudinem esse seruandam, quia videtur obtinuisse vim legis, præsertim in aliquibus conuentibus; & Pericus de officio sacerdotis *lib. 1. dnb. 6. n. 40.* testatur, Sacram Congregationem Rituum decreuisse, quod eo die celebretur vnicum sacrificium in singulis Ecclesiis. Vide etiam Bonacinam de Eucharist. *q. 7. punct. 2. n. 17.* Ex his patet non benè dixisse Amicum in *Curs. Theolog. tom. 7. disp. 33. sect. 10. num. 306.* hanc sententiam solum Franciscum docuisse.

2. Verum his non obstantibus, communis Doctorum sententia est in contrarium; quam sequitur Emin. Card. Lugo de *Sacram. Euchar. disp. 20. n. 14.* qui testatur nullum decretum extare in contrarium: & Garzias vbi infra, asserit, de declaratione Cardinalium adducta non constare authenticè.

3. Dicendum est igitur, quod in feria v. in Cœna Domini, communis est Doctorum sententia nullam esse obligationem abstinendi à Sacrificio, neque ex iure scripto, quia nullum est, neque ex consuetudine quæ vim legis habeat. Nam esto pluribus Ecclesiis introductum sit vnicam Missam solemnem celebrari, in qua omnes Sacerdotes communicent, id non est introductum per modum obligationis, sed deuotionis, vt aptius Apostolorum communitio de manu Chrifti Domini commemoretur. Adde prædictam consuetudinem abrogatam iam esse, cum passim videamus eodie Sacrificium celebrari tam Romæ, quàm extra. Vide Francisc. Lugo de *Sacram. tom. 1. lib. 5. c. 5. 9. 3. n. 26.* qui nostram sententiam satis firmat, & respondet ad argumentum consuetudinis adductum à Saussay, & aliis aduersariis vbi supra. Vide etiam Doctores inferius citandos, vno ore asserentes neque iure, neque consuetudine esse prohibitum in feria v. hebdomadæ Sanctæ Missam celebrare.

4. Hoc supposito, difficultas est, an Missa in dicta die possit à Sacerdotibus celebrari finita iam Missa solemni. Et affirmatiuam sententiam tenet nouissimè

Sup. hoc infra in tr. 2. Refol. 46. §. Notandum.

curam in f. me P. Dicaillus de Sacram. tom. 1. str. 5. disp. 4. dub. 2. n. 29. vbi sic ait; Vasquez quamuis doceat licere illo die, & nec consuetudine aliqua, nec iure scripto esse prohibitum, adeoque nullam licentiam requiri, quam videtur requisivisse Sotus; observat tamen tanquam valde observandum, eo die solum licere celebrare antequam Missa solemniter finiatur, & Corpus Christi in locum designatum recondatur. Nam postea iam incipit officium Parasceves, cum statim Vesperae dicantur; in Parasceve autem (vt dicemus) non licet celebrare. Verum quamuis hoc in illa ipsa Ecclesia publice, ita faciendum videatur, non video cur in alio privato, & remoto Sacello, aut Oratorio non possit Missa celebrari? maximè, si sit rationabilis causa, qualis esset si dies esset festus, & non omnes potuissent commodè adesse tempore aliarum Missarum; neque in his casibus, & cum his circumstantiis puto Vasquium negaturum: solum enim videtur loquutus de Missis dicendis in eodem templo. Cur enim in alio templo, vbi nondum reconditum est venerabile Sacramentum licebit adhuc celebrare; quamuis alibi iam sit reconditum, & non licebit in aliis Sacellis, aut locis ab omni templo separatis; imò adhuc in his licere putarem, quamuis in omnibus illius oppidi Ecclesiis iam esset reconditum, dummodo servetur tempus consuetum, in quo licet alioquin celebrare. Ratio autem Vasquii de Vesperis iam incæptis, & de officio Parasceves iam incipiente, parum firma est, vt postea videbimus; ideo ad vltimam non ulterius celebrandi recurrendum est, non ad præceptum celebrandi in Parasceve, quæ nondum aduenit. Ita ille.

5. Sed, vt verum fatear, sententiam Patris Vasquez video communiter à Doctoribus amplecti, & ita docet Castrus Palaus tom. 4. tract. 22. disput. unica, punct. 7. n. 2. Hurtados de sacrificio Missæ Quintana duenas tom. 1. tract. 4. singul. 5. n. 6. Francisc. Lugo de Sacram. tom. 1. lib. 5. cap. 5. q. 3. n. 26. Garzias in summa Theolog. moral. tr. 3. difficult. 2. dub. 3. punct. 1. n. 3. Leander de Sacram. tom. 1. tr. 8. disp. 5. q. 20. & Caspenis in Curs. Theolog. tom. 2. tract. 23. disp. 3. sect. 2. n. 44. vbi sic ait; Dicendum est, licitum esse non solum Prælati Ecclesiarum, sed etiam quibuscumque aliis Sacerdotibus, Missam priuatam celebrare in Feria V. maioris hebdomadæ. Et ita tenet communis sententia, quia nulla datur lex, neque præceptum id prohibens; neque opposita consuetudo: hæc enim quamuis detur in Ecclesiis, non tamen quasi ex obligatione, sed ex devotione ad imitandum Apostolos, qui eo die de manu Christi acceperunt communionem, & per contrariam consuetudinem abrogata est; & ita videmus viros doctos, & timorata conscientia, eo die celebrare: hoc autem intelligendum esse antequam finiatur Missa solennis, & recondatur Christi corpus, vt rectè observat Vasquez; quia immediatè post incipit dies Parasceves, cum statim Vesperae dicantur. Ita ille.

6. At non deseram hic adnotare in fauorem sententiæ affirmatiuæ Patris Dicailli, heu quondam mihi amicissimi, stare ex eadem Societate præstantissimum Theologum Ioannem Præpositum in 3. part. D. Thoma q. 83. art. 2. dub. 2. n. 128. vbi sic ait; Dico, quod non est illicitum Feria V. hebdomadæ Sanctæ præter sacrum solemnem, vltra celebrare. Probatur; Nulla lex, vel consuetudo obligat, vt ea die plura sacra non fiant: nam quod pauci celebrent, non arguit eos non posse, vel consuetudinem id prohibere, cum remanente potestate celebrandi, id variis de causis possit contingere, vt quia Sacerdotes impediuntur confessionibus, quia denudantur altaria, vel quia ad imitationem Apostolorum cupiunt communicare ex manu Præpositi, vel Rectoris Ecclesiæ. Confirma-

tur ex praxi; in plerisque enim templis præter solemne Sacrum aliqua alia solent celebrari, Episcopis non repugnantibus.

7. Non est verò necessitatis, vt ea Sacra celebrentur ante solemne, quamuis id sit decentius. Hæc illi in quibus vltimis verbis sententiam affirmatiuam Dicailli contra Vasquez videtur admittere. Quod etiam probatur: nam supposita sententia, quæ hodie communior appellanda est; quod in Sabbatho Sancto licitum sit priuatas Missas dicere, difficultas est, an dicere quis possit Missam ante solemnem. Negat Castrus Palaus, Baunius, & alij: nam adhuc durat temporis incertitudo, & nondum incipit solemnitas Resurrectionis, ob quam prohibitio cessat; & hoc idem indicunt alij: Affirmant verò Hurtado de Missa disp. 4. diff. 1. Martinus disp. 40. n. 5. Card. Lugo n. 13, & me citato Francisc. Lugo n. 36. & Dicaillus n. 38. Garzias n. 17. Ergo sicut in Sabbatho Sancto dici potest Missa adhuc existente tempore Passionis, idem dicendum est quod in Feria V. etiam incæpto tempore Passionis possit dici Missa illius diei.

8. Sed his non obstantibus, ego non audeo accedere à sententia P. Vasquez, & aliorum, quam præter Doctores citatos approbat etiam Andreas Saussay, vbi supra; sic enim asserit; Vasquez fatetur congruentius esse, vt eo die reliqui omnes Sacerdotes præter Præpositum (aut qui eius legitime impediti essent) à celebratione abstinere, & ad imitationem Apostolorum de manu illius, tanquam de manu Christi, Eucharistiam accipiant. Addit, & monium optimum (vbi vsus præuulerit, nimirum vt Sacerdotes singuli Sacrum faciant Feria V. in Coena Domini) ea die solum licere celebrare, antequam Missa solennis finitur, & Corpus Christi in locum designatum recondatur: nam postea mox incipit officium Parasceves, cum statim Vesperae dicantur, & in Parasceve in memoriam mortis, & sepulture Domini à celebratione Sacrificij sit abstinendum. Ita Saussay, cui etiam adde Auerfiam de Sacram. Eucharist. q. 11. sect. 5.

9. Vnde ex superius dictis apparet quid faciendum sit anno futuro 1655, in quo festum Annuntiationis B. Virg. incidit in feriam quintam hebdomadæ Sanctæ.

10. Dico igitur ab Episcopis assignandos esse plures Sacerdotes pro singulis Ecclesiis, vt in illa die celebrent, vt sine scrupulo, & commode populus possit satisfacere præcepto audiendi Missam, ratione illius festiuitatis; sicut faciendum esset si festum Annuntiationis caderet in diem Sabbathi Sancti, & abbas P. Tamburinus opusculi de Sacrific. Missæ, l. 1. cap. 6. §. 1. n. 2. sic ait, Incipit talis Missa priuata Sabbathi Sancti à Kyrie eleis, exclusis Prophetiis, & Litanis, quæ solum in Missa solemniter recitantur & ex iis exclusis, obligabuntur fideles audire, si possunt quando forte dies Sabbathi Sancti sit festiuis ex præcepto. In quo casu tam Sabbatho, quam die Iouis plures Missæ possent non obstantibus incertore passionis Domini, in Ecclesiis offerri; quot scilicet, ad satisfaciendum populo moraliter necessaria iudicabuntur. Ita Tamburinus; cui etiam adde Francisc. Lugo de Sacram. lib. 5. cap. 5. q. 4. n. 3. ita asserentem; Iuxta consuetudinem autem, qua ego vidi per annos quadraginta, tam in America quam in Hispania, & Italia, censeo publicè posse celebrari Missas priuatas de consensu superioris, quando festum incidit in Sabbathum Sanctum: nam id factum est aliquando, & causa supplicite sufficiens faciendi, nec consuetudo contraria præuolare potuit in euentu tam raro. Sic ille.

11. Et tandem non deseram hic apponere verba Patris Hieronymi Garzias in summa tract. 3. difficult. 2. dub. 4. punct. 3. sic asserentis; Pero que feria si cayese alguna fiesta en este dia? La mayor parte

INTI
Tom. 1
E III

Atque de SS. Euchar. Sacr. Ref. LXXIV. &c. 39

parte de los Doctores concuerdan, que sería pecado mortal dexar de oyr Misa; porque en tal caso, como dize bien Marchino num. 8. concurren dos cosas, dia de fiesta, y sacrificio que se celebra; y assi para que puedan los fieles cumplir con este precepto; dan lugar los señores Obispos para que en cada Iglesia se digan dos Misas rezadas: assi lo ordenò el señor Arçobispo de Zaragoza el año de 1639. que cauzò en este dia San Jorge, fiesta colenda en esta Ciudad; y yo fuy vno de los que la dixeran en esta casa.]

12. Et Cardinal Lugo *vbi supra*. n. 20. toma el Cielo con las manos còtra los que tienen por opinion, que no se puede celebrar en este dia, y no obstante este sentir dizen que si cae fiesta en el, puede dar licencia el Obispo para que se digan algunas Misas rezadas, para que el Pueblo pueda cumplir con el precepto; parecele à este Autor, que no hablan conseqüenter; porque si està prohibido por la Iglesia, mal puede dar licencia el Obispo, pero quando tenga esto absurdo; en opinion de estos Autores, en la nuestra que afirmamos, que con cosa se puede dezir, ningun absurdo se sigue. Ita ille, cui adde Leanderum de Sacramento. tom. 2. tr. 8. disp. 5. q. 2. 5. vbi sic ait; De facto anno 1606. occurrente festo Annunciationis in Sabbatho Sancto, plures Misae celebratae sunt in Toletana diocesi, quam ego etiam tali die in hoc nostro Complutensi Collegio celebraui. Hæc Leander. Quæ quidem omnia à fortiori procedunt, si festum Annunciationis incidere in Feria V. Nam, vt optimè obseruat Emin. Card. Lugo, & omnes Doctores citati, *vbi supra*. nullus Canon in iure prohibet, ne dicta die Missa celebretur, vt prohibetur pro die Sabbathi Sancti; & tamen hoc non obstantè, satis probabiliter plures Doctores vt visum est, docent per consuetudinem Canonem prohibentem celebrare Sabbatho Sancto fuisse abrogatum: Et ideò si festum Annunciationis in illud incidere plures Misas dicendas esse, vt fideles præcepto satisfacerent, vt factum fuit in Hispania anno 1606. & anno 1639. ergo à fortiori dicendum est in casu nostro in die Feria V. maxime accedente licentia, & ordinatione Episcoporum. Vide præter DD. citatos Ioan. de Garzia in Epitologo summarum p. 2. tr. 1. sect. 5. disp. 2. §. circa recitationem. Possentium in recollect. 99. Moral. verb. Missa, c. 1. n. 19. Efcobar in Theol. moral. tr. 1. exam. 11. c. 4. n. 49.

13. Verum difficultas est, quænam Missa eo die dicenda sit.

Respondeo non esse dicendam Missam de Annunciatione, quia Missa, & officium dictæ diei transferuntur post tempus Paschale, sed dicenda erit Missa diei currentis: nam licet aliqui Doctores asserant in casu quo festum Annunciationis incidere in Sabbathum Sanctum, dicendam esse Missam de B. Virgine, & non Missam Resurrectionis; hoc ipsi dixerunt, quia Missa Resurrectionis non habet Introitum; sed in nostro casu Missa feræ V. non caret Introitu: ergo illa dicenda erit, & non de Beata Virg.

RESOL. LXXIV.

An si festum Annunciationis veniat in die Sabbathi maioris Hebdomadae, sint in illa die celebranda plures Misae in Ecclesiis? Et quænam Missa dicenda sit in illa die? Ex p. 2. tr. 14. Ref. 21.

§. 1. Hoc dubium potest in praxi sæpius contingere; & ego puto vtramque opinionem, nempe affirmatiuam, & negatiuam esse probabilem. Negatiuam docuit Villalobos in sum. p. 1. tr. 8. dub. 20. n. 4. & quia Codex rarus est, ponam eius verbum. Tom. II.

ba. [El año de 1606. que cayo la Annunciacion en Sabado consultò el Obispo de Salamanca letrados para este caso, y resoluieron, que non se dixesse, y lo mismo fue en Valladolid adonde estava a la fazon la Corte, y no sabemos que en parte ninguna se aya hecho lo contrario.]

2. Sed contrariam docuit doctissimus Ledesma in summa tom. 1. de sacram. Eucharist. cap. 19. concl. 5. Fernandez in exam. Theol. mor. p. 3. cap. 5. §. 5. n. 2. Syluius in 3. p. q. 83. art. 2. noster Molfesius in summa tom. 1. tract. 3. cap. 17. n. 41. & nouissimè Ioan. de la Crux in direct. cons. p. 2. in sacr. Missæ, q. 2. dub. 2. concl. 1. vbi Anno 1617. occurrente festo Annunciationis in Sabbatho Sancto plures Misae celebratae sunt in singulis Ecclesiis Toletanae Diocesis.

3. Si petas verò, quænam Missa dicenda sit in illa die. Respondit Ledesma *vbi supra*, vel Missa B. Virginis, vel Missa ordinaria illius diei, cum introitu tamen Missæ Resurrectionis sequentis diei. Rationes verò pro parte negatiua huius dubij, inuenies apud Valquez in 3. part. tom. 3. q. 83. art. 3. disp. 233. c. 2. n. 23; Pro parte verò affirmatiua apud Suarez etiam in 3. p. tom. 3. disp. 80. sect. 2. ver. tertius dies. Vide etiam Pitigianum in 4. tom. 1. dist. 13. q. 2. art. 2. Ego autem consulere sententiam affirmatiuam. Vide etiam circa præsentem questionem, Gauant in comment. ad Rubr. Missal. tom. 1. part. 4. tit. 10. n. 43.

RESOL. LXXV.

Supposita opinione probabili, quod in Sabbatho Sancto possit à quolibet Sacerdote, secluso scandalo, in aliquo Sacello dici Missa priuata, quæritur, an dicenda sit Missa Resurrectionis cum vesperis?

Et discutuntur omnes difficultates, quæ contingere possunt in prædicto casu circa Introitum; Prophetias; Credo, & alia, etiam si festum Annunciationis incidere in dicta die.

Et docetur, quod si in Sabbatho Sancto incidere festum Annunciationis, & quis audierit Missam dicti Sabbathi, vt satisfaciat præcepto, tenetur audire vesperras, seclus autem peccauit saltem venialiter. Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. Ref. 66.

§. 1. Alibi satis probaui contra Valquez, Castalum Palaum, Saussay, Azorium, quibus adde Iordanum tom. 1. lib. 4. tit. 1. n. 111. non esse peccatum secluso omni scandalo in Sabbatho Sancto celebrare, & dicere Missam Resurrectionis.

2. Stando igitur in hac sententia, & quod Missa priuata in illa die dicenda sit de Resurrectione, difficultas est, an dicenda sit vt Missa solemnis, videlicet cum vesperis? Casus est curiosus, practicabilis, & à plurius non pertractatus. Itaque negatiuam sententiam docet noster P. Castald. in Cæmon. lib. 3. sect. 18. cap. 7. num. 2. vbi sic ait; Cum enim hæc Missa non habeat Introitum, facta contritione, in qua dicitur Psalm. Iudica me Deus, immediatè à Kyrie eleison incipit Missa; in qua non dicitur Credo, neque Offertorium, & in præfatione dicitur, Te quidem Domine omni tempore, sed in hac potissimum nocte. Infra actionem. Communicantes; & noctem sacratissimam celebrantes, cum hanc igitur, propria, Agnus Dei non dicitur, & loco post communionem dicitur Antiphona Vespere autem Sabbathi, sine Psalmo, postquam dicitur oratio Spiritum nobis, &c. & sic Missa est cum duplici Alleluia; Ita ille.

3. Verum ego adhareo sententiæ affirmatiuæ, nempe in Sabbatho Sancto dici posse Missam priuatam, vt dicitur Missa solemnis cum vesperis; Vnde licet

& infra in tr. 2. ex Ref. sol. 45. lege §. vit. & ex Ref. 46. §. Notandum, & vit.

Sup. hoc in Ref. 2. not. præterita & signanter §. penult. & vit. Ref. seq. & in Refol. præterita §. Verum. & seq. & infra in tr. 2. Ref. 45. cursum in fine.

Alibi in Ref. 1. post præteritam §. dico. & in Ref. præterita per totam. & infra in tr. 2. ex Ref. 45. lege doctrinam eius §. vit. & ex Refol. 46. §. Notandum, & §. vit.